

Toplantı : 17 CUMHURİYET SENATOSU S. Sayısı : 816

Avrupa Sosyal Güvenlik Kodunun Onaylanmasının Uygun Bulunduğu Hakkında Kanun Tasarısının Millet Meclisince Kabul Olunan Metni ve Cumhuriyet Senatosu Sosyal İşler ve Dışişleri, Turizm ve Tanıtma Komisyonları Raporları. (M. Meclisi : 1/109; C. Senatosu : 1/571)

(Not : M. Meclisi S. Sayısı : 102)

*Millet Meclisi
Genel Sekreterliği
Kanunlar Müdürlüğü
Sayı : 1476*

19.6.1978

CUMHURİYET SENATOSU BAŞKANLIĞINA

Millet Meclisinin 15.6.1978 tarihli 159 ncu Birleşiminde öncelikle görüşülerek açık oyla kabul edilen, Avrupa Sosyal Güvenlik Kodunun Onaylanmasının Uygun Bulunduğu hakkında Kanun tasarısı, dosyası ile birlikte sunulmuştur.

Saygılarımla.

*Cahit Karakaş
Millet Meclisi Başkanı*

Not : Bu tasarı 16.3.1978 tarihinde Başkanlıkça ilk komisyona havale edilmiş ve Genel Kurulun 8,15.6.1978 tarihli 156 ve 159 ncu birleşimlerinde öncelikle görüşülerek kabul edilmiştir. (Millet Meclisi S. Sayısı : 102)

*TC
Başbakanlık
Kanunlar ve Kararlar
Tetkik Dairesi Başkanlığı
Sayı : 101-115/03187*

7.3.1978

MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışişleri Bakanlığınca hazırlanan ve Türkiye Büyük Millet Meclisine arzı 28.2.1978 tarihinde kararlaştırılan, «Avrupa Sosyal Güvenlik Kodunun onaylanmasının uygun bulunduğu hakkında kanun tasarısı» ile gerekçesi ilişik olarak sunulmuştur.

Gereğinin yapılmasını saygıyla arz ederim.

*Bülent Ecevit
Başbakan*

GEREKÇE

Avrupa Konseyi tarafından düzenlenmiş olup 12 Nisan 1964 tarihinde üye devletlerin imzasına hazır bulunduğu ve Hükümetimiz tarafından 13 Mayıs 1964 tarihinde imzalanan Avrupa Sosyal Güvenlik kodu ile üye devletler için sosyal güvenliğin asgari normları tespit edilmiştir.

Bu kodun düzenlenmesindeki amaç, Avrupa Konseyi üyesi devletleri arasında daha sıkı bir birliği gerçekleştirmek, üye devletleri kendi sosyal güvenlik sistemlerini geliştirmeleri için teşvik etmek ve sosyal güvenlikle ilgili olarak üye devletler tarafından yapılan harcamalarda bir uygunluk sağlamaktadır.

Kod, bütün Türk vatandaşlarına sosyal güvenlik hakkını tanıyan Anayasamızın amaç ve ilkelerine de uygun bulunmaktadır. Bu nedenle anılan koda katılmamız, ülke yararlarına ve Anayasa hükümlerine uygun bulunduğu gibi, Avrupa Konseyi üyesi olmamızın ve bu suretle bu topluluğa dahil bulunmamızın da bir gereği olduğu mütalaa edilmektedir.

Anılan koda Hükümetimizin de katılmasını sağlamak amacıyla hazırlanmış bulunan kanun tasarısında öngörülen hükümlerle kodda yer alan hususlar aşağıda arz olunmuştur.

Madde 1. — Bu madde kodun onaylanmasına ilişkindir.

Kodda yer alan hükümlerle bunun karşısında sosyal güvenlik bakımından olan durumumuz anahatlarıyla aşağıda açıklanmıştır.

Bu kanunla kodun IV ve VII nci bölümleri dışında kalan bölümler onaylanmaktadır. IV ve VII nci bölümlerde yer alan sosyal güvenlik kolları henüz ülkemizde kurulup uygulanamadığından, bu iki bölümün onaylanması mümkün olmamıştır.

BÖLÜM I - GENEL HÜKÜMLER

Kodun 1 nci maddesinde, metinde kullanılan bazı tabirler tanımlanmıştır.

2 nci maddede ise, kodu onaylayan her üye devletin kodla kabul edilen yükümlülükleri yerine getirmek zorunda olduğu sosyal güvenlik kolu sayısı belirtilmiştir. Kodda yer alan sosyal güvenlik kolu sayısı 9'dur. Kodu onaylayan her ülkenin I., XI., XII., ve XIII ncü bölümlerle birlikte bu sosyal güvenlik kodlarından en az altısının yer aldığı bölümleri uygulaması gerekmektedir. Ancak bölüm II, iki bölüm V'te üç bölüm sayılmaktadır. Bu duruma göre, II. bölümle V. bölümü onaylayan bir üye devlet, bu iki bölüm dışında bir bölüm daha onayladığı takdirde, kodun 2 nci maddesi hükmünü yerine getirmiş olur.

Türkiye, aşağıda ilgili bölümlerde de arz edileceği üzere, IV. ve VII. bölümler dışındaki bütün bölümleri uygulayabilecek durumdadır. Bu nedenle bu iki bölüm dışında kalan bütün bölümlerin onaylanması uygun mütalaa edilmektedir.

3. ncü madde, onaylanan bölümlerin, Avrupa Konseyi Genel Sekreterine gönderilecek olan onaylama belgesinde belirtileceği, 4 ncü madde ise, onaylanmayan bölümler ne zaman onaylanacaksa, bunların o zaman bildirileceği hakkındadır.

5 nci madde korunan kimselerin kodda belirtilen oranı ile ilgilidir. 6 ncü madde ise milli mevzuata göre, ülkede uygulanması zorunlu olmayan sosyal güvenlik normlarının da nazara alınacağına dairdir.

BÖLÜM II - SAĞLIK YARDIMLARI

5 maddeden ibaret olan bu bölümde yardımı gerektiren halin ne olduğu tarif edilmiş, kapsama dahil korunan kimselerin oranı, yapılacak yardımların nelerden ibaret olduğu, staj ve yardım süreleri belirtilmiştir.

Kodun bu bölümünün onaylanabilmesi için korunan kimselerin işçilerden ibaret olması halinde, bunların en az : 50'sinin sigortalı olması ve karılarıyla çocuklarının da sağlık yardımlarından yararlanmaları gerekmektedir.

Ülkemizde yürürlükte bulunan 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu kapsamında bulunan işçi sayısı bir buçuk milyon civarındadır. Bunların eş ve çocukları da sağlık yardımlarından yararlanmaktadırlar. Emekli Sandığına tabi olanların sayısı ise 800 000 dolayındadır. Bu gruba dahil olanlarla bunların eş ve çocukları da, halen tıpkı 506 sayılı Kanuna tabi sigortalılar gibi, her türlü sağlık yardımlarından yararlanmaktadırlar. Ta-

rımda işçi olarak çalışanların ise sadece bir milyon 200 bin civarında olduğu tahmin edilmektedir. Bunların henüz sosyal güvenlikleri sağlanmamış olmakla beraber, gerek 506 sayılı Kanuna ve gerek Emekli Sandığı Kanununa tabi olanların sayısı, tarımda çalışanlar dahil, bütün işçilerin yüzde 50'sinden fazla olduğuna göre, kodun sağlık yardımları bölümünün bu bakımdan onaylanmasında bir sakınca yoktur.

Yapılacak sağlık yardımları bu bölümün 10 ncu maddesinde belirtilmiştir. Gerek sigortalılara ve gerek Emekli Sandığı Kanununa tabi olanlara yapılan sağlık yardımları ile kodda belirtilen yardımlar arasında bir fark bulunmadığı cihetle, bu bölümün onaylanmasında bir sakınca bulunmamaktadır.

Kodda staj süresi tespit edilmiş değildir. Mevzuatla gerekli görülebilecek suiistimali önleyici bir staj süresi denilmekle yetinilmiştir. Ülkemizde yürürlükte bulunan mevzuata göre, sağlık yardımlarından yararlanabilmek için bir staj süresine gerek görülmemektedir. Bu nedenle, kodun bu bölümünün uygulanmasında, bu bakımdan da, bir sakınca yoktur.

Kodda sağlık yardımı süresinin 26 hafta olarak sınırlandırılabilceği, uzun tedaviyi gerektiren hastalıklarda da bu sürenin uzatılabileceği öngörülmüştür. Mevzuatımıza göre bu süre 18 aydır, bu nedenle bu bakımdan da, bu bölümün onaylanmasına bir engel yoktur.

BÖLÜM III - HASTALIK ÖDENEKLERİ

Bu bölümde verilmesini gerektiren hal tarif edilmiştir. Tarif edilen bu hal 506 sayılı Kanuna göre ödenek verilmesini gerektiren hale uygundur. Bu bakımdan bu bölümün uygulanması mümkündür.

Bu bölümde de işçilerin en az % 50'sinin yardımlardan yararlanması gerektiği öngörülmüştür. Bundan önceki bölümde de belirtildiği üzere, ülkemizde hastalık ödeneğinden yararlananların oranı kodda öngörülen oranın üstündedir.

Kod hükümlerine göre, hastalık halinde evli ve iki çocuklu bir sigortalıya verilecek ödenek miktarının sigortalının ortalama kazancının % 45'i oranında olması gerekmektedir. 506 sayılı Kanuna göre, hastalık halinde, bu durumda bulunan bir sigortalıya ortalama kazancının üçte ikisi oranında ödenek verilmektedir. Emekli Sandığına tabi olarak çalışanlara ise, aylıklarının tam olarak ödenmesine devam olunmaktadır. Bu husus da, bu bölümün onaylanmasına bir engel teşkil etmemektedir.

Kodda gerekli görülebilecek bir staj süresini tamamlamış olanlara ödenek verileceği öngörülmüştür. 506 sayılı Kanuna göre, son bir yıl içinde 120 gün prim ödemiş olanlar ödenek hakkında yararlanmaktadır. Kodda staj süresi gün olarak belirtilmediğine ve mevzuatımızda da bir staj süresi bulunduğu göre, bu bölümün onaylanmasında da bir sakınca yoktur.

Ülkemizde yürürlükte bulunan mevzuatta öngörülen yardım süresi kodda belirtilen yardım süresinden uzundur. Kodda ilk üç gün için ödenek verilmeyebilir dendiği halde, 506 sayılı Kanuna göre yalnız ilk 2 gün için ödenek verilmemektedir. Emekli Sandığı Kanununa tabi olanların aylıklarından ise hiçbir kesinti yapılmamaktadır. Bu nedenle, bu bakımdan da, bu bölümün onaylanmasında bir engel yoktur.

BÖLÜM IV - İŞSİZLİK YARDIMLARI

Bu bölüm işsizlik sigortasından yapılacak yardımlar hakkındadır. Ülkemizde henüz işsizlik sigortası kurulup uygulanmadığı için bu bölümün onaylanması olanağı yoktur. Bu bölümün onaylanmayacağı Kanunun 1 nci maddesinde belirtilmiştir.

BÖLÜM V - YAŞLILIK YARDIMLARI

Bu bölümde de yardım yapılmasını gerektiren hal tarif edilmiş ve mevzuatla tayin edilecek yaş haddinin 65'ten yukarı olmaması öngörülmüştür.

Mevzuatımızla tespit edilen yaş haddi bunun altında olduğuna göre, yaş haddi bakımından bu bölümün onaylanmasında bir sakınca yoktur.

Bu bölümde, aylık sahibinin ücretli bir işte çalışması halinde aylığının kesileceğine dair mevzuata hüküm konulabileceği belirtilmiştir. Bu hüküm mevzuatımıza tamamen uygun düşmektedir. Çünkü gerek 506 sayılı Kanuna ve gerek Emekli Sandığı Kanununa göre, emekli olduktan sonra tekrar görev alanların emekli aylıkları kesilmektedir.

Kapsam diğer bölümlerde olduğu gibidir. Kodun bu bölümüne tabi olanlar sayısının bütün işçilerin % 50'sinden az olmaması gerekmektedir. 506 sayılı Kanuna tabi sigortalılarla Emekli Sandığına tabi olanların sayısı koda öngörülen oranın üstündedir.

Kod hükümlerine göre, evli bir erkeğin ödenecek yaşlılık aylığı ortalama kazancının % 40'ı oranında olmalıdır. Ülkemizde yürürlükte bulunan mevzuata göre, bağlanan yaşlılık veya emeklilik aylığı ortalama kazancının % 70'i oranındadır.

Kod hükümlerine göre bir sigortalıya yaşlılık aylığı bağlanabilmesi için o sigortalının 30 yıllık prim ödeme veya çalışmadan ibaret olabilecek mevzuatla tayin olunan bir staj süresini tamamlamış bulunması gerekmektedir.

Emekli Sandığı Kanununda bu süre 30 yıldır. 506 sayılı Kanuna göre ise 25 yıl sigortalılık süresi dahi aylık bağlanması için yeterlidir. Yani 506 sayılı Kanunla kabul edilen staj süresi koda öngörülen süreden de azdır. Bu nedenle her iki kanunda söz konusu edilen staj süreleri kodun bu bölümünün onaylanmasına bir engel teşkil etmemektedir.

İndirimli aylık bağlanması için Türk mevzuatıyla kabul edilen staj süresi koda belirtilen staj sürelerinin altında olduğu cihetle, bu bakımdan da bu bölümün onaylanmasında bir sakınca bulunmamaktadır.

Kod hükümlerine göre, ileri yaşta sigortaya girmiş olanlardan asgari bir prim ödeme süresini tamamlamış olanlara da aylık bağlanabilmektedir. Ülkemizde de bu 506 sayılı Kanunun geçici 8 nci maddesiyle sağlanmış olduğundan, bu bakımdan da, bu bölümün onaylanması olanağı vardır.

BÖLÜM VI - İŞ KAZALARIYLA MESLEK HASTALIKLARI HALİNDE YAPILACAK YARDIMLAR

Bu bölümün onaylanmasında da kapsam bakımından bir engel yoktur. Ülkemizde çalışan bütün işçilerin % 50'sinin sağlanan yardımlardan yararlanmaları bu bölümün onaylanması için yeterlidir. Halbuki ülkemizde bu sigorta kolundan yararlanan işçilerin bütün işçilere oranı % 50'nin üstündedir. Koda göre, yapılan sağlık yardımları ile Türk mevzuatı gereğince yapılan sağlık yardımları arasında fark yoktur.

Bir iş kazası veya meslek hastalığı sonucu geçici olarak işgöremez duruma düşen evli ve iki çocuklu bir sigortalıya Kod'la verilmesi kabul edilen ödenek tutarı ortalama kazancının % 50'si oranındadır. 506 sayılı Kanuna göre, bu durumda olan bir kimseye verilen ödenek ise ortalama kazancının üçte ikisi oranındadır. Emekli Sandığı Kanununa göre bu haller hastalık olarak kabul edilmekte ve ilgilinin işgöremezliği halinde aylığından hiç bir kesinti yapılmamaktadır. Bu nedenle bu bölümün onaylanmasında da bir sakınca yoktur.

Kod hükümlerine göre, sigortalının sürekli olarak kazanma gücünü kaybetmiş olması halinde, tam malul ise ortalama kazancının % 50'si oranında, kazanma gücünü kısmen kaybetmiş ise, malullük derecesine göre tespit edilecek bir miktar üzerinden ödeme yapılması kabul edilmiştir.

506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa göre, meslekte kazanma gücünün tamamını sürekli olarak kaybetmiş olan sigortalıya ortalama kazancının % 70'i, bir kısmını sürekli olarak kaybetmiş olan bir sigortalıya da maluliyet derecesi oranında gelir bağlanmaktadır.

Bir iş kazası sonucu ölen sigortalının iki çocuklu eşine bağlanacak gelirin, ölen sigortalının ortalama kazancının % 40'ı oranında olması Kod hükmü gereğidir. 506 sayılı Kanuna göre, bu durumda olan bir dul kadına ise iki çocuğu ile birlikte ölen sigortalının ortalama kazancının % 70'i oranında bir gelir bağlanmaktadır.

Yukarıdaki izahattan da anlaşılacağı üzere, gerek sigortalıya, meslekte kazanma gücünün kaybı halinde, ve gerek hak sahiplerine, sigortalının ölümü halinde, bağlanacak gelir bakımından, Kod'un bu bölümünün onaylanmasında bir engel bulunmamaktadır.

Kod hükmüne göre, bazı şartlarla bağlanan gelirin sermayeye çevrilmesi mümkündür. 506 sayılı Kanun hükümlerine göre de bazı şartlarla gelir sermayeye çevrilmekte ve toptan ödeme yapılmaktadır. Bu bakımdan da bu bölümün onaylanmasında bir sakınca yoktur.

BÖLÜM VII - AİLE YARDIMLARI

Ülkemizde henüz aile yardımları sigortası uygulanmadığı için bu bölümün onaylanması mümkün görülmemektedir. Bu husus kanunun 1 nci maddesinde belirtilmiştir.

BÖLÜM VIII - ANALIK YARDIMLARI

Bu bölümün onaylanmasında da kapsam bakımından bir sakınca yoktur.

Kod hükümlerine göre, sağlanacak analık sağlık yardımları doğumdan önce, doğum sırasında ve doğumdan sonra yapılacak sağlık yardımlarıdır. Bu yardımlar, mevzuatımıza göre de, sağlanmaktadır. Doğumdan önceki yardım gebelik yardımı, doğum sırasında yapılan yardım, doğum yardımı ve doğumdan sonra yapılacak yardım da, doğumdan ileri gelen hastalık halinde yapılacak yardım diye mevzuatımızda yer almıştır.

Kod hükümlerine göre, gebelik ve doğum nedeniyle işgöremez duruma düşen kadına verilecek ödenek miktarı ortalama kazancın % 40'ı oranındadır. Halbuki 506 sayılı Kanunla kabul edilen işgöremezlik ödeneği ortalama kazancın üçte ikisi oranındadır. Emekli Sandığına tabi olarak çalışan kadınların aylıklarında ise, doğum halinde, bir kesinti yapılmamaktadır.

Kod'da gerek analık sağlık yardımlarının yapılabilmesi ve gerek ödenek verilebilmesi için milli mevzuatla tayin edilecek bir staj süresinin tamamlanmış olması şartı yer almış bulunmaktadır. 506 sayılı Kanunda da böyle bir staj süresi vardır.

Ödenek süresi Kod'la 12 hafta olarak kabul edilmiştir. 506 sayılı Kanunda da bu süre 12 haftadır. Kod hükümlerine göre, doğumdan ileri gelen hastalık halinde bu süre uzatılabilir. Bu hüküm de mevzuatımıza uygundur.

Yukarıdaki izahat karşısında, Kod'un bu bölümünün onaylanmasına bir engel bulunmadığı mütalaa edilmektedir.

BÖLÜM IX - MALULLÜK YARDIMLARI

Kod'da malullüğün tanımlanması yapılmış, ancak derecesi tespit edilmemiştir. «Mevzuatla tayin edilen bir derecede» kaydı vardır. Ülkemizde kimlerin malul sayılacağı 506 sayılı Kanunda belirtilmiştir. Bu nedenle malullüğün tespitinde Kod hükümlerine aykırılık yoktur.

Bütün işçilerin en az % 50'sinin malullük sigortasına tabi olmaları Kod hükmü gereğidir. 506 sayılı Emekli Sandığı kanunlarına göre, ülkemizde malullük sigortasından yararlananların sayısı % 50'nin üstündedir. Bu itibarla Kod'un kapsam bakımından onaylanmasında bir sakınca bulunmamaktadır.

Kod hükümlerine göre, evli ve iki çocuklu bir malul kişiye yapılacak yardım miktarı ortalama kazancın % 40'ı oranındadır. Halbuki 506 sayılı Kanuna göre, malul sayılan bir sigortalıya bağlanacak malullük aylığı, geçindirmekle yükümlü kimsesi olmasa dahi, ortalama kazancının % 70'i oranındadır. Emekli Sandığı Kanununa göre bağlanacak malullük aylığı da her zaman % 40'ın üstündedir. Bu itibarla bu bölümün onaylanmasında, bu bakımdan da, bir sakınca yoktur.

Kod hükümlerine göre, bir kimseye malullük aylığı bağlanabilmesi için 15 yıl prim ödemiş veya çalışmış olması gerekmektedir. Halbuki bu süre 506 sayılı Kanunda çok daha kısa tutulmuştur. Bu bakımdan da bu bölümün onaylanmasında bir sakınca yoktur.

BÖLÜM X - ÖLÜM YARDIMLARI

Kod'un bu bölümünde de gerek kapsam ve gerçek yardım miktarı bakımından onaylanmasına bir engel yoktur. Kod'da bu sigorta kolundan yararlananların aile reislerinin bütün işçilerin % 50'sinden az olmaması öngörülmüştür. İki çocuklu dul kadına yapılacak yardım miktarı ise, ölen sigortalının ortalama kazancının % 40'ı oranında olması gerekmektedir. Mevzuatımızda öngörülen yardım miktarı % 40'ın üstündedir. Hatta 506 sayılı Kanuna göre ölen bir sigortalının dul karısına ve iki çocuğuna bağlanan aylık, ortalama kazancının % 70'ini bulmaktadır.

Staj süresi malullük yardımlarında olduğu gibidir. Yani kod hükümlerine göre, ölen sigortalının dul karısına ve çocuklarına aylık bağlanabilmesi için bu sigortalının ölüm tarihine kadar en az 15 yıl prim ödemiş veya çalışmış olması gerekmektedir. Malullük yardımları bölümünde de belirttiği üzere, Kod'la kabul edilen süre mevzuatımızda yer alan staj süresinden fazladır. Bu itibarla, staj süresi de bu bölümün onaylanmasına bir engel teşkil etmemektedir.

Kod'da ücretli işlerde çalışanların aylıkların kesileceğine dair hüküm vardır. Bu hüküm mevzuatımızda da vardır. Bu bölümün bu bakımdan da onaylanmasında bir sakınca yoktur.

BÖLÜM XI - PERİYODİK ÖDEMELERDE UYGULANACAK NORMLAR

65, 66 ve 67 nci maddeler yapılacak yardımların tespitine dairdir. Bu bölüme bir de cetvel eklenmiştir. Bu cetvelde yardım oranları belirtilmiştir. İlgili bölümlerde yardım miktarından söz edilmiş ve bunların mevzuatımızla sağlanan yardım miktarlarının altında olduğu belirtilmiştir. Bu itibarla bu bölümün onaylanmasında bir sakınca görülmektedir.

BÖLÜM XII - ORTAK BÖLÜMLER

Bu bölümde, yardımların hangi hallerde durdurulacağına ve kesileceğine, ilgililerin verilen kararlara karşı itiraz edebileceklerine, yapılan yardımlarla idare giderlerinin, tahsil edilecek primlerle karşılanacağına ve idareye kimlerin katılacağına dair hükümler vardır. Bütün bu hükümler mevzuatımızda yer alan hükümlere uygundur. Bu nedenle, bu bölümün onaylanmasında da bir sakınca yoktur.

BÖLÜM XIII - ÇEŞİTLİ HÜKÜMLER

Bu bölümde, bu Kod'un hangi hallerde uygulanmayacağı, Âkit tarafların yabancılarla göçmen işçiler hakkında özel anlaşmalar yapabilecekleri, her yıl Genel Sekretere gönderilecek raporda bildirilecek hususlar, bu konuda Bakanlar Komitesinin yapacağı işlemler ve Âkit tarafların onaylamadıkları bölümler hakkında her iki yılda bir gönderecekleri raporlar hakkında bilgi vardır. Bunların hiç birisi Kod'un onaylanmasına bir engel teşkil etmemektedir.

BÖLÜM XIV - SON HÜKÜMLER

Bu bölümde Kod'un imzalanıp onaylanacağı, yürürlüğe gireceği tarih, Kod'un 2 nci maddesinin 2 nci paragrafı hükmünden yararlanmak isteyen üye devletlerin yapacakları işlemler, Avrupa Konseyi üyesi olmayan devletlerin Kod'a katılma şartları, Kod'un uygulanacağı yerler ve fesih şartları belirtilmiştir. Bunlar da Kod'un onaylanmasına engel değildir.

Yukarıda arz edilen nedenler karşısında, Kod'un IV ncü ve VII nci bölümleri dışında kalan bölümlerin onaylanmasının uygun olacağı sonucuna varılmıştır.

Madde 2. — Bu Kanunun yayımı tarihinde yürürlüğe gireceğine dairdir.

Madde 3. — Bu Kanunun Bakanlar Kurulunca yürütüleceği hakkındadır.

CUMHURİYET SENATOSU GENEL SEKRETERLİĞİ

Kanunlar Müdürlüğü

20 . 6 . 1978

TASARI VEYA TEKLİFİN

Sıra Sayısı
M. M. C. S.

Ö Z E T İ

102

Avrupa Sosyal Güvenlik Kodunun onaylanmasının uygun bulunduğu hakkında kanun tasarısı.

MİLLET MECLİSİNDE KALDIĞI SÜRE : 91 gün.

CUMHURİYET SENATOSUNDA KALACAĞI SÜRE : 3 ay.

SÜRENİN BİTİŞ TARİHİ : 19 Eylül 1978.

TASARI VEYA TEKLİFİN HAVALA EDİLDİĞİ
KOMİSYONLAR, TANINAN SÜRE (Gün)

1. — Sosyal İşler Komisyonuna 7 gün.
2. — Dışişleri, Turizm ve Tanıtma Kom. 7 gün.

Sosyal İşler Komisyonu Raporu

Cumhuriyet Senatosu
Sosyal İşler Komisyonu
Esas No. : 1/571
Karar No. : 5

27 . 6 . 1978

Cumhuriyet Senatosu Yüksek Başkanlığına

Millet Meclisi Genel Kurulunun 15 . 6 . 1978 tarihli 159 ncu Birleşiminde öncelikle görüşülerek açık oy ile kabul edilen, Avrupa Sosyal Güvenlik Kod'unun onaylanmasının uygun bulunduğu hakkında kanun tasarısı, Komisyonumuzun 27 . 6 . 1978 tarihli toplantısında ilgili bakanlık temsilcilerinin de iştirakiyle incelendi ve görüşüldü.

Avrupa Konseyi tarafından düzenlenmiş olan ve 13 Mayıs 1964'te imzalanan Avrupa Sosyal Güvenlik Kod'u ile üye devletler için sosyal güvenliğin normları tespit edilmiştir. Bu Kod'un düzenlenmesindeki amacı yerinde bulan Komisyonumuz kanun tasarısını Millet Meclisi Genel Kurulunun kabul ettiği şekilde aynen benimsemiştir.

Havalesi gereğince Dışişleri - Turizm ve Tanıtma Komisyonuna tevdi edilmek üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile sunulur.

Başkan
Rize
Talât Doğan

Sözcü
İstanbul
Erdoğan Adalı
Toplantıda bulunamadı.

Kâtip
Kayseri
Sami Turan
Toplantıda bulunamadı.

Bu Kanunda Sözcü
İstanbul
Solmaz Belül

Üye
Ankara
Ergün Ertem

Üye
Hatay
Kemal Kılıçoğlu

Üye
Isparta
Mustafa Gülcügil

Üye
Kastamonu
Münif İslâmoğlu
Toplantıda bulunamadı.

Üye
Nevşehir
Ragıp Üner

Üye
Tabii Üye
Sezai O'kan

Üye
Cumhurbaşkanınca S. Ü.
Halil Tunç
Toplantıda bulunamadı

Dışışleri, Turizm ve Tanıtma Komisyonu Raporu

Cumhuriyet Senatosu
Dışışleri, Turizm ve Tanıtma
Komisyonu

Esas No. : 1/573

Karar No. : 3

29 . 6 . 1978

Cumhuriyet Senatosu Yüksek Başkanlığına

Millet Meclisinin 15 . 6 . 1978 tarihli 159 ncu Birleşiminde öncelikle görüşülerek açık oyla kabul edilen, Avrupa Sosyal Güvenlik Kodunun onaylanmasının uygun bulunduğu hakkında kanun tasarısı, Komisyonumuzun 29 . 6 . 1978 tarihli toplantısında ilgili bakanlık temsilcilerinin de iştirakiyle tetkik ve müzakere edildi.

Avrupa Konseyi tarafından düzenlenmiş olan ve Hükümetimiz tarafından 13 Mayıs 1964 tarihinde imzalanan bu Kod'un düzenlenmesindeki amaç, Avrupa Konseyi üyesi devletleri arasında daha sıkı birliği gerçekleştirmek, üye devletleri kendi güvenlik sistemlerini geliştirmek, üye devletler tarafından yapılan harcamalarda uygunluk sağlamaktır.

Kod, bütün Türk vatandaşlarına sosyal güvenlik hakkını tanıyan Anayasamızın amaç ve ilkelerine de uygun bulunduğundan anılan Kod'a katılmamız, ülke yararlarına ve Anayasa hükümlerine uygun bulunduğu, Komisyonumuzca da gözönünde bulundurularak, tasarının, Millet Meclisinden gelen şekliyle aynen kabul edilmesine karar verilmiştir.

Havalesi gereğince Genel Kurulun tasviplerine sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile sunulur.

Başkan Samsun <i>Ziya Gökalp Mülayim</i>	Başkanvekili Tabii Üye <i>Selâhattin Özgür</i>	Sözcü Ankara <i>Cengizhan Yorulmaz</i>
Kâtip Edirne <i>Süleyman Sırrı Ergün</i>	Üye Ankara <i>Uğur Alacakaptan</i>	Üye Ankara <i>Ergün Ertem</i>
Üye İzmir Şeref Bakşık Toplantıda bulunamadı.	Üye Ankara Atıf Benderlioğlu Toplantıda bulunamadı.	Üye Giresun Hayrettin Erkmen Toplantıda bulunamadı.
Üye İstanbul Erdoğan Adalı Toplantıda bulunamadı.	Üye Manisa Oral Karaoşmanoğlu Toplantıda bulunamadı.	Üye Çorum Safa Yalçuk Toplantıda bulunamadı.
Üye Cumhurbaşkanınca Seçilen Üye Adile Ayda Toplantıda bulunamadı.	Üye Tabii Üye <i>Ahmet Yıldız</i>	Üye Tekirdağ <i>Orhan Öztürk</i>

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Avrupa Sosyal Güvenlik Kodunun Onaylanmasının Uygun Bulunduğu Hakkında Kanun Tasarısı

MADDE 1. — Avrupa Konseyine kabul edilmiş olup 13 Mayıs 1964 tarihinde Strasbourg'ta imzalanmış bulunan Avrupa Sosyal Güvenlik Kodunun IV. ve VII. Bölümleri dışında kalan bütün bölümlerinin onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

MİLLET MECLİSİNİN KABUL ETTİĞİ METİN

Avrupa Sosyal Güvenlik Kodunun Onaylanmasının Uygun Bulunduğu Hakkında Kanun Tasarısı

MADDE 1. — Avrupa Konseyince kabul edilmiş olup 13 Mayıs 1964 tarihinde Strasbourg'ta imzalanmış bulunan Avrupa Sosyal Güvenlik Kodunun IV. ve VII. Bölümleri dışında kalan bütün bölümlerinin onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

SOSYAL İŞLER KOMİSYONUNUN KABUL
ETTİĞİ METİN

*Avrupa Sosyal Güvenlik Kodunun Onaylanmasının
Uygun Bulunduğu Hakkında Kanun Tasarısı*

**MADDE 1. — Millet Meclisi Metninin 1 nci mad-
desi aynen kabul edilmiştir.**

**MADDE 2. — Millet Meclisi Metninin 2 nci mad-
desi aynen kabul edilmiştir.**

**MADDE 3. — Millet Meclisi Metninin 3 ncü mad-
desi aynen kabul edilmiştir.**

DIŞİŞLERİ, TURİZM VE TANITMA
KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

*Avrupa Sosyal Güvenlik Kodunun Onaylanmasının
Uygun Bulunduğu Hakkında Kanun Tasarısı*

**MADDE 1. — Millet Meclisi Metninin 1 nci mad-
desi aynen kabul edilmiştir.**

**MADDE 2. — Millet Meclisi Metninin 2 nci mad-
desi aynen kabul edilmiştir.**

**MADDE 3. — Millet Meclisi Metninin 3 ncü mad-
desi aynen kabul edilmiştir.**

